

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515201356
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2515201356.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanej: W. M., rod. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., Slovenská republika, bydliskom C. XX, XXX XX O., Nemecká spolková republika, štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie úrokov z úveru a úrokov z omeškania z úrokov z úveru, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi úrok z úveru v sume 402,86 eura a
8 % ročný úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 122,13 eura od 11.4.2013 až do
zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 24,38 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 5.3.2015, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 9.3.2015, sa žalobkyňa domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 1.717,23 eura, úroku z úveru v sume 122,13 eura z neuhradených splátok za obdobie do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úrokov z omeškania v sume 1,80 eura z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, 17,30 % ročného úroku z nezaplatenej istiny vo výške 1.717,23 eura od 11.4.2013 do zaplatenia, 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatenej istiny 1.717,23 eura od 11.4.2013 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 122,13 eura od 11.4.2013 do zaplatenia, všetko titulom nesplatenia úveru. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzovala žalobkyňa od zmluvného vzťahu strán sporu založeného úverovou zmluvou zo dňa 24.5.2011, na základe ktorej poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 2.000,- eur na žalovanou určený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalovaná zaviazala vrátiť aj s príslušenstvom splátkami s tým, že pri pravidelnom splácaní by mala úver splatiť do 17.5.2021. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobkyňa listom z 19.3.2013 vyzvala žalovanú na predčasné splatenie celého úveru do 10.4.2013, ktorý nebol doposiaľ uhradený. Pohľadávku v časti 1.717,23 eura si žalobkyňa uplatnila titulom dlžnej istiny úveru, pohľadávku v časti 122,13 eura titulom 17,30 % ročného zmluvného úroku, ktorý bola žalovaná povinná platiť v rámci splátok úveru v období do zosplatenia, t. j. do 10.4.2013, a pohľadávku v časti 1,80 eura si uplatnila titulom úrokov z omeškania z omeškaných dlžných splátok za obdobie do zosplatenia odo dňa ich zročnosti vo výške 8 % ročne. Zároveň poukázala na názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2008, sp. zn. 4Cob 62/2007, podľa ktorého pri úrokoch z poskytnutého úveru ako peňažného dlhu je možné požadovať z týchto zmeškaných úrokov z úveru úroky z omeškania, a to podľa § 497, § 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka.

3. Žalobkyňa podaním zo dňa 13.5.2015, doručeným súdu dňa 21.5.2015, uviedla, že zmluvný úrok 17,30 % ročne si uplatňuje podľa bodu 1.2. úverovej zmluvy, ktorý si uplatňuje aj z istiny úveru 1.717,23 eura od 11.4.2013 do zaplatenia. Úrok z omeškania si uplatňuje podľa bodov 7.1. až 7.2.1. zmluvy vo výške 8 % ročne ako sankčné poplatky. Tieto si uplatňuje aj zo sumy 1.717,23 eura, aj zo sumy 122,13 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia.

4. Žalovaná sa k žalobe vôbec nevyjadrila.

5. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie, a rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 12C/70/2015-99 zo dňa 3.10.2019, ktorým výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.841,16 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.717,23 eura od 11. apríla 2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II. v časti 17,30 % ročného úroku za obdobie od 11. apríla 2013 do zaplatenia a úroku z omeškania zo sumy 122,13 eura od 11. apríla 2013 do zaplatenia žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 15,72%. Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s úverovou zmluvou, Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej aj ako len „VOP“), sadzovníkom poplatkov, výpismi z účtu, prehľadom splátok a úhrad, upomienkami, výzvou na predčasné splatenie úveru a výpisom z obchodného registra mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol dňa 24. mája 2011 záväzkový právny vzťah založený úverovou zmluvou č. XX/XXX/XX s názvom: Optim pôžička, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanej ako dlžníčke bezúčelový, bezhotovostný úver v sume 2.000,- eur do troch dní od splnenia podmienok pre poskytnutie úveru stanovených touto zmluvou. Predmetnú zmluvu o úvere súd vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a dospel k záveru, že táto neobsahuje také nedostatky, s ktorými by zákon spájal sankciu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, preto žalobe vyhovel, s výnimkou úrokov z úveru za obdobie po zosplatnení úveru a úrokov z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru. Žalobu teda zamietol v časti 17,30 % ročného úroku z dlžnej istiny úveru za obdobie po zosplatnení úveru z dôvodu, že ak veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie úrokov z úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 z 18. septembra 2012. Žalobu zamietol i v časti úrokov z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru z dôvodu, že musel zohľadniť spotrebiteľský charakter predmetného zmluvného vzťahu, na ktorý sa vždy prednostne použijú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“), pričom Občiansky zákonník neumožňuje veriteľovi pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ požadovať aj príslušenstvo pohľadávky, a teda ani úroky z omeškania z úrokov z úveru a to ani v prípade že sú vyčíslené, pretože aj vyčíslený úrok je stále príslušenstvo pohľadávky a nie pohľadávkou samotnou. O trovách konania rozhodol tak, že v prevažnej miere úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,72 %. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanovením § 52, § 53, § 565, § 54, § 657 OZ a § 1, § 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „ZoSÚ“ alebo „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a v časti trov konania § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „CSP“). Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2019 iba v I. výroku.

6. Vo výrokoch II. a III. bol rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 3.10.2019 zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 26CoCsp/44/2020-159 zo dňa 23.10.2020. Zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2021. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi žalobkyňou a žalovanou ako vzťah spotrebiteľský. V konaní bolo nesporné, že zmluvný vzťah medzi stranami konania, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere napĺňa definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy. Súd prvej inštancie však nesprávne založil svoje rozhodnutie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby na právnom závere, že žalobkyni prislúcha právo na zaplatenie bežného zmluvného úroku z úveru len do jeho splatnosti v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia úveru jednostranným právnym úkonom veriteľky. Na obranu nesprávneho názoru súdu prvej inštancie je nutné uviesť, že rozhodovacia prax súdov bola nesúladná v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov aj po predčasnom zosplatnení úveru. Kumulácia zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení spotrebiteľskej úverovej zmluvy, bola opakovane predmetom odbornej diskusie, keďže jednoznačné legislatívne riešenie absentovalo. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020 zaujal

názor (odklon od ktorého je potrebné odôvodniť - § 220 ods. 3 OSP) a poukázal na skutočnosť, že pri spotrebiteľských úveroch je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ ZoSÚ). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave úverovej zmluvy absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. V § 502 ods. 1 veta prvá OBZ (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov /ďalej ako len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“/ - pozn. súdu prvej inštancie) je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia OBZ, OZ či ZoSÚ nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatenie je pritom inštitút slúžiaci ochrane veriteľa. Veriteľ však peňažné prostriedky nemá, ale patrí mu za ne dohodnutá odmena. Závazok dlžníka v zmysle splatenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá, ako doba riadneho splácania úveru, pretože dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania.

7. Odvolací súd ďalej dodal, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Cdo/42/2020 argumentoval aj tým, že pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny (pozn. odvolacieho súdu - ak k nemu dôjde až po dohodnutej dobe trvania úverovej zmluvy). Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z toho dôvodu dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda. Jeho právo zostáva zachované, po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 vyplýva teda záver, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

8. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení ďalej uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie, viazaného právnym názorom odvolacieho súdu vychádzajúceho z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020, tak bude v ďalšom konaní po ustálení si zostávajúceho predmetu konania vykonať dokazovanie za účelom posúdenia nároku žalobkyne na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatení úveru (popri úrokoch z omeškania), zohľadniac názor vyjadrený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Preukázaný skutkový stav na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie podriadi pod platnú právnu úpravu.

9. Po právoplatnosti zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nariadil súd prvej inštancie na prejednanie veci v zrušenom rozsahu ďalšie pojednávanie na deň 12.10.2021, na ktoré sa nedostavili strany sporu, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalobkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní, pričom súhlasila s pojednávaním a s rozhodnutím vo veci v jej neprítomnosti. Žalovaná

svoju neprítomnosť na pojednávaní vôbec neospravedlnila, ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd preto podľa 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

10. Súd opätovne vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o žalobnom nároku v rozsahu, v ktorom bol zrušený odvolacím súdom, a to listinami, konkrétne úverovou zmluvou, výpismi z účtu, prehľadom splátok a úhrad, upomienkou, poslednou upomienkou, výzvou na predčasné splatenie úveru, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

11. Z Úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX s názvom: Optim pôžička, uzavretej medzi žalobkyňou s vtedajším obchodným menom: Dexia banka Slovensko a.s. ako bankou a žalovanou ako klientom dňa 24.5.2011 súd zistil, že zmluvu uzavreli s odkazom na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovanej bezúčelový bezhotovostný úver v sume 2.000,- eur do 3 dní od splnenia podmienok pre poskytnutie úveru stanovených touto zmluvou. Strany sa dohodli na fixnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 17,30 % p. a. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť v 60 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške po 50,03 eura, splatných do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka úveru bude vykonaná v kalendárny mesiac nasledujúci po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť banke jednorazový poplatok za poskytnutie úveru splatný v deň poskytnutia úveru v sume 40,- eur. Za správu úverového účtu sa zaviazala platiť poplatok v sume 1,99 eura mesačne. Celkom sa zaviazala zaplatiť banke sumu 3.161,20 eura, ktorá v sebe zahŕňala tak istinu reálne poskytnutého úveru, ako aj celkové náklady žalovanej spojených s úverom. RPMN podľa zmluvy bola 22,04 %, priemerná RPMN podľa zmluvy bola 20,56 %. V čl. 7., v bode 7.2. zmluvy sa strany dohodli, že v prípade, ak žalovaná nesplní akýkoľvek záväzok z tejto zmluvy a záväzok vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania, žalobkyňa je, okrem iného, oprávnená žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom s tým, že ak žalovaná neuhradí zostatok úveru v lehote stanovenej bankou, je povinná z nesplatenej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov uhradiť aj úrok z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) zvýšenej o 8 %, až do zaplatenia. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov žalovanej voči žalobkyňi vyplývajúcich z tejto zmluvy. Súčasť zmluvy tvoril sadzobník poplatkov. Žalovaná je v zmluve identifikovaná menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu.

10. Z výpisov z účtu žalovanej a z prehľadu splátok a úhrad žalovanej súd zistil, že žalobkyňa poskytla žalovanej predmetný úver v plnej výške dňa 24.5.2011, t. j. v deň uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, a to prevodom na účet žalovanej vednej žalobkyňou pod č. XXXXXXXXXXXX na meno žalovanej. Prvé tri splátky žalovaná uhradila v posledný deň splatnosti. V októbri neuhradila žiadnu splátku úveru, ďalšiu platbu poukázala až 10.11.2011 a 16.11.2011, v decembri 2011 neuhradila žiadnu splátku, ďalšie splátky platila nepravidelne, pričom nesplatila celý úver. Dňa 11.4.2013 došlo k zosplateniu úveru, pričom nesplatená časť istiny úveru k tomuto dátumu zodpovedala sume 1.717,23 eura. Žalovaná zaplatila na úrokoch z úveru celkom sumu 476,81 eura.

12. Z upomienky zo dňa 27.12.2012 súd zistil, že žalobkyňa upozornila žalovanú na omeškanie s platením splátky vo výške 32,47 eura z úveru č. XXXXXX z úverovej zmluvy zo dňa 24.5.2011. Súčasne žalovanú upozornila, že ak splátka nebude uhradená do 10 dní od zaslania upomienky, žalobkyňa môže požadovať predčasnú splatnosť celého úveru.

13. Z poslednej upomienky zo dňa 21.1.2013 súd zistil, že žalobkyňa upovedomila žalovanú, že je v omeškaní s platením splátok vo výške 65,06 eura z úveru č. XXXXXX z úverovej zmluvy zo dňa 24.5.2011. Súčasne žalovanú upozornila, že ak splátka nebude uhradená do 10 dní od zaslania upomienky, žalobkyňa môže požadovať predčasnú splatnosť celého úveru.

14. Z výzvy zo dňa 19.3.2013 na predčasné splatenie úveru súd zistil, že žalobkyňa týmto listom oznámila žalovanej, že sa rozhodla pre vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru z úverovej zmluvy č. XX/XXX/XX zo dňa 24.5.2011 z dôvodu, že, napriek opakovanej snahe žalobkyne, žalovaná neobnovila plnenie svojich zmluvných povinností. Zároveň žalovanú vyzvala na zaplatenie celého dlhu v sume 1.880,72 eura vrátane príslušenstva v lehote do 10.4.2013.

15. Súd vec právne posúdil nasledovne:

16. Závazkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy).

17. Podľa § 497 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

23. Podľa § 657 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa

zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 60 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv) musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v príslušnom znení.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 369 ods. 1 OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

31. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu).

32. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

33. Žalovaná sa dostala do omeškania s platením každej zo splátok úveru dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých splátok. Do omeškania s platením zosplatennej časti úveru sa dostala dňom bezprostredne nasledujúcim po zosplatení, t. j. dňa 11.4.2013. Základná úroková sadzba ECB platná k 11.4.2013 bola 0,75 %, čomu zodpovedajú zákonné úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva vo výške 8,75 % ročne.

34. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

35. Podľa § 216 ods. 1, ods. 2 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

36. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

37. Vykonaným dokazovaním listinami v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o žalobnom nároku v rozsahu, v ktorom bol zrušený odvolacím súdom, a to úverovou zmluvou, výpismi z účtu, prehľadom splátok a úhrad, upomienkou, poslednou upomienkou, výzvou na predčasné splatenie úveru, ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, a súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol dňa 24.5.2011 záväzkový právny vzťah založený Úverovou zmluvou č. XX/XXX/XX s názvom: Optim pôžička, na základe ktorej sa žalobkyňa ako banka a veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi bezúčelový bezhotovostný úver v sume 2.000,- eur do 3 dní od splnenia podmienok pre poskytnutie

úveru stanovených touto zmluvou. Strany sa dohodli na fixnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 17,30 % p. a. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť v 60 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške po 50,03 eura, splatných do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka úveru bude vykonaná v kalendárny mesiac nasledujúci po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť banke jednorazový poplatok za poskytnutie úveru splatný v deň poskytnutia úveru v sume 40,- eur. Za správu úverového účtu sa zaviazala platiť poplatok v sume 1,99 eura mesačne. Celkom sa zaviazala zaplatiť banke sumu 3.161,20 eura, ktorá v sebe zahŕňala tak istinu reálne poskytnutého úveru, ako aj celkové náklady žalovanej spojených s úverom. RPMN podľa zmluvy bola 22,04 %, priemerná RPMN podľa zmluvy bola 20,56 %. V čl. 7., v bode 7.2. zmluvy sa strany dohodli, že v prípade, ak žalovaná nesplní akýkoľvek záväzok z tejto zmluvy a záväzok vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania, žalobkyňa je, okrem iného, oprávnená žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom s tým, že ak žalovaná neuhradí zostatok úveru v lehote stanovenej bankou, je povinná z nesplatennej časti úveru oprieť úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov uhradiť aj úrok z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 8 %, až do zaplatenia. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov žalovanej voči žalobkyni vyplývajúcich z tejto zmluvy. Súčasť zmluvy tvoril sadzobník poplatkov.

38. Žalobkyňa poskytla žalovanej úver v plnej výške hneď v deň uzavretia zmluvy, a to prevodom na účet určený žalovanou. Žalovaná riadne a včas zaplatila iba prvé tri splátky úveru, ostatné splácala nepravidelne, a keďže porušila platobnú disciplínu, žalobkyňa po dvoch predchádzajúcich písomných upozorneniach využila právo dojednané v zmluve, a vyhlásila predčasnú splatnosť celého úveru k 10.4.2013.

39. Súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že žalovaná nesplatila celý úver, ani že dlžná istina úveru aj s príslušenstvom zodpovedala výške uplatnenej v žalobe, keďže žalovaná túto skutočnosť nenamietala. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nakoľko pôsobnosť Občianskeho zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a uzatváranie tzv. absolútnych obchodov medzi dodávateľom a spotrebiteľom je platné iba v rozsahu obsahujúcom úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa.

40. O nároku žalobkyne v časti o zaplatenie sumy 1.841,16 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.717,23 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia už bolo právoplatne rozhodnuté I. výkonom rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 12C/70/2015-99 zo dňa 3.10.2019.

41. Predmetom sporu po čiastočnom zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom tak zostal iba žalobný nárok o zaplatenie 17,30 % ročného zmluvného úroku z nezaplatenej istiny 1.717,23 eura od 11.4.2013 do zaplatenia a žalobný nárok o zaplatenie 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov 122,13 eura od 11.4.2013 do zaplatenia.

42. Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy bola dojednaná na 60 mesiacov od podpisu zmluvy, t. j. 5 rokov od podpisu zmluvy (čl. 5 zmluvy), ktorá bola podpísaná 24.5.2011, a preto konečná splatnosť úveru nemohla byť až dňa 17.5.2021, ako to nesprávne tvrdí žalobkyňa v žalobe. Nakoľko prvá splátka podľa zmluvy bola splatná v kalendárny mesiac nasledujúci po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý (čl. 5.2. zmluvy), a ten bol v danom prípade poskytnutý v deň uzavretia zmluvy, t. j. dňa 24.5.2011, splatnosť prvej splátky úveru tak pripadla na deň 15.6.2011, a konečná splatnosť úveru pri riadnom splácaní po dobu 60 mesiacov tak pripadla na deň 15.5.2016, ktorý však pripadol na nedeľu, a podľa zásad počítania lehôt podľa § 122 ods. 3 OZ, posledným dňom splatnosti poslednej 60-tej splátky bol najbližší pracovný deň, v danom prípade pondelok 16.5.2016.

43. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, žalobkyňa má nárok požadovať od žalovanej spotrebiteľky zmluvné úroky za celé obdobie, za ktoré sa žalovaná zmluvne zaviazala tieto úroky platiť, teda za obdobie až do konečnej splatnosti úveru podľa zmluvy, teda za obdobie od poskytnutia úveru do 16.5.2016, avšak po odpočítaní už zaplatennej sumy zmluvných úrokov a súdom právoplatne priznanej sumy zmluvných úrokov. Žalovaná sa zaviazala v zmluve zaplatiť žalobkyni celkom sumu 3.161,20 eura, z toho 1.) splátky úveru vo výške 50,03 eura/splátka x 60

mesiacov, spolu 3.001,80 eura, pričom jednotlivé splátky úveru zahŕňali v sebe aj splátky istiny a splátky úroku z úveru, ďalej 2.) poplatky za správu úverového účtu vo výške 1,99 eura/mesiac x 60 mesiacov, a 3.) jednorazový poplatok v sume 40,- eur za poskytnutie úveru. Keďže celkový súčet splátok úveru bez poplatkov za vedenie úverového účtu, na zaplatenie ktorých sa zaviazala žalovaná, predstavoval sumu 3.001,80 eura, z toho istina reálne poskytnutého úveru zodpovedala sume 2.000,- eur, rozdiel v zodpovedajúcej sume 1.001,80 eura predstavuje vyčíslený zmluvný úrok z úveru, na zaplatenie ktorého by mala žalobkyňa nárok pri riadnom splácaní úveru žalovanou spotrebiteľkou.

44. Z prehľadu úhrad (č. I. 40 spisu) súd zistil, že z istiny reálne poskytnutého úveru vo výške 2.000,- eur zaplatila žalovaná žalobkyni iba sumu 282,77 eura, z ktorého dôvodu súd skorším rozsudkom vyhláseným v tomto spore zaviazal žalovanú na zaplatenie neuhradenej časti istiny v zodpovedajúcej sume 1.717,23 eura, konkrétne výrokom I. rozsudku č. k. 12C/70/2015-99 zo dňa 3.10.2019, ktorý je už právoplatný. Z prehľadu úhrad ďalej súd zistil, že žalovaná zaplatila na úrokoch z úveru celkom sumu 476,81 eura, a z celkovej sumy zmluvného úroku za obdobie do konečnej splatnosti úveru, teda zo sumy 1.001,80 eura tak neuhradila úroky z úveru v sume 524,99 eura. Nakoľko však právoplatným I. výrokom rozsudku č. k. 12C/70/2015-99 zo dňa 3.10.2019 už súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni neuhradený úrok v sume 122,13 eura, žalovanej možno už iba uložiť povinnosť zaplatiť žalobkyni neuhradenú časť kapitalizovaného úroku z úveru vypočítanú ako rozdiel medzi celkovou sumou zmluvného úroku vypočítanou za celé obdobie od poskytnutia úveru do konečnej splatnosti úveru v zodpovedajúcej výške 1.001,80 eura a zaplatenou sumou zmluvných úrokov vo výške 476,81 eura a súdom už právoplatne priznanou sumou úrokov z úveru vo výške 122,13 eura skorším rozsudkom vyhláseným v tomto spore, t. j. žalovanej možno iba uložiť povinnosť zaplatiť žalobkyni neuhradený úrok z úveru (zmluvný úrok) v sume 402,86 eura.

45. Vzhľadom na neskôr ustálenú súdnu prax v spotrebiteľských sporoch zo spotrebiteľských úverov, súd prvej inštancie sa odklonil svojho od právneho názoru vyjadreného v skoršom rozsudku vyhlásenom v tomto spore dňa 3.10.2019 v časti úrokov z omeškania z úrokov z úveru, a vychádzajúc z ust. § 497 a § 369 OBZ v spojení s § 502 OBZ dospel k záveru, že žaloba je dôvodná aj v časti úrokov z omeškania z úrokov z úveru, nakoľko s poskytnutím peňažných prostriedkov vo forme úveru sa viaže aj povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru (§ 497 OBZ). S omeškaním s úhradou úroku je potom možné požadovať aj platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 269 v spojení s § 502 OBZ). Ak je dlžník v omeškani so splatením peňažného záväzku (§ 369 ods. 1 OBZ), je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Zmluvný úrok je cenou za poskytnutý úver, a v prípade omeškania s jej platením nasleduje sankcia vo forme úroku z omeškania, čo sa musí týkať aj úrokov z úveru, a teda v prípade omeškania dlžníka z nezaplatených úrokov z úveru má veriteľ právo požadovať od dlžníka aj úroky z omeškania z nezaplatených úrokov z úveru, pretože súčasťou sumy, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi z úverovej zmluvy, je totiž nielen istina úveru, ale aj dohodnuté úroky. Platením úrokov z omeškania tak nedochádza k tzv. anatocizmu, teda k požadovaniu úrokov z úrokov, pretože je nutné rozlišovať medzi úrokmi z úrokov, kedy môže vzniknúť anatocizmus, a úrokmi z omeškania z úrokov. Na rozdiel od zmluvne dojednaných úrokov, úroky z omeškania predstavujú sankčný mechanizmus, ktorý nastupuje zo zákona podľa § 517 OZ, príp. § 369 OBZ tak, že v prípade omeškania dlžníka má veriteľ právo požadovať úrok z omeškania nielen z nezaplatenej istiny, ale aj z nezaplateného zmluvného úroku.

46. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení v rozsahu zrušenom odvolacím súdom dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná nielen v časti o zaplatenie sumy 1.841,16 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.717,23 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté I. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 12C/70/2015-99 zo dňa 3.10.2019, ale žaloba je dôvodná aj v časti nezaplatených úrokov z úveru za obdobie po zosplatení úveru, avšak iba za obdobie do termínu konečnej splatnosti úveru podľa zmluvy, v zodpovedajúcej neuhradenej a súdom doposiaľ nepriznanej sume 402,86 eura. Žaloba je rovnako dôvodná aj v časti nároku o zaplatenie 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatených úrokov 122,13 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia, preto súd žalobe vyhovie aj v tejto časti I. výrokom tohto rozsudku.

47. V prevyšujúcej časti, o ktorej nebolo doposiaľ rozhodnuté právoplatným I. výrokom rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 12C/70/2015-99 zo dňa 3.10.2019 a I. výrokom tohto rozsudku, súd žalobu zamietol (II. výrok). Zamietnutá časť žaloby tak predstavuje prevyšujúcu časť úrokov z úveru za obdobie nasledujúce po termíne konečnej splatnosti úveru.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

51. Predmetom tohto sporu bolo zaplatenie I.) sumy 1.841,16 eura, pozostávajúcej z neuhradenej istiny 1.717,23 eura, z kapitalizovaného zmluvného úroku 122,13 eura a z úroku z omeškania v sume 1,80 eura, 2.) 17,30 % ročného úroku z úveru zo sumy 1.717,23 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, vo výške 2.528,84 eura, 3.) 8 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.717,23 eura 11.4.2013 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, vo výške 1.169,41 eura, a 4.) 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatených kapitalizovaných úrokov v sume 122,13 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, vo výške 83,16 eura, a teda celá žalovaná pohľadávka vrátane príslušenstva ku dňu vyhlásenia rozsudku zodpovedala sume 5.622,57 eura, čo predstavuje 100 % predmetu sporu.

52. V tomto spore mali čiastočný úspech obe strany sporu. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie 1.) sumy 1.841,16 eura, 2.) 8 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.717,23 eura 11.4.2013 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, vo výške 1.169,41 eura, 3.) neuhradenej časti úroku z úveru za obdobie od zosplatenia do konečnej splatnosti úveru podľa zmluvy, na zaplatenie ktorej nebola žalovaná zaviazaná skorším rozsudkom, teda o zaplatenie sumy úveru 402,86 eura (I. výrok tohto rozsudku), 4.) 8 % ročného úroku z omeškania z nezaplatených kapitalizovaných úrokov v sume 122,13 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia (I. výrok tohto rozsudku), v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, vo výške 83,16 eura, a teda úspech žalobkyne ku vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, zodpovedal sume 3.496,59 eura, čo predstavuje 62,19 % predmetu sporu.

53. Žalovaná bola úspešná v prevyšujúcej časti úrokov z úveru za obdobie po zosplatení, teda v časti o zaplatenie 17,30 % ročného úroku z úveru zo sumy 1.717,23 eura od 11.4.2013 až do zaplatenia, v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 12.10.2021, vo výške 2.528,84 eura, po odpočítaní súdom priznanej sumy úveru za obdobie po zosplatení vo výške 402,86 eura, teda úspech žalovanej zodpovedá sume 2.125,98 eura, čo predstavuje 37,81 % predmetu sporu.

54. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci väčší úspech než žalovaná a súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania vypočítaný ako pomer úspechu žalobkyne vo veci samej (62,19 %) mínus pomer úspechu žalovanej (37,81 %), v zodpovedajúcom rozsahu 24,38 % (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.